

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové v právní věci žalobce: **Hezké Jižní Město**, se sídlem Stříbrského 687/6, Praha 11, IČ: 266 75 170, zastoupen Mgr. Pavlem ČernoHOUSEM, advokátem, se sídlem Ve svahu 531/1, Praha 4 - Podolí, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Skanska Reality a.s.**, se sídlem Křižíkova 682/34a, Praha 8 - Karlín, IČ: 024 45 344, zastoupena JUDr. Luděkem Trykarem, LL.M., Ph.D., advokátem, se sídlem U Letenského sadu 1306/14, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 7. 2014, č.j. 1009/500/14, 28100/ENV/14,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 7. 2014, č.j. 1009/500/14, 28100/ENV/14 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo k odvolání osoby zúčastněné na řízení (dále také „stavebník“) zrušeno rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Praha ze dne 28. 2. 2014, č.j. ČIŽP/41/OOP/SR01/1306399.036/14/PPT (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla stavebníkovi zakázána činnost spočívající v provádění stavebních a výkopových prací, v terénních úpravách, ve skryvkách a v navážkách zeminy na vymezených částech stavby nazvané „M. h. jih a východ, obytný soubor“, a řízení v této věci bylo zastaveno.

- [2] Žalobce v podané žalobě namítl, že tvrzení žalovaného, že Česká inspekce životního prostředí (dále jen „ČIŽP“) neprokázala škodlivou činnost či možnou hrozící škodlivou činnost stavebníka, která by mohla způsobit nedovolenou změnu zvláště chráněné části přírody, a že ČIŽP neprokázala na pozemcích dotčených výstavbou výskyt zvláště chráněných druhů živočichů, neodpovídají skutečnosti. Zvláště chráněné druhy živočichů se v místě výstavby vyskytují a probíhající výstavba, které vede ke zničení stávajícího biotopu a k usmrcování přítomných jedinců je škodlivou činností zakázanou obecně zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“). Žalovaný tak dle názoru žalobce rozhodoval bez toho, že by správně zjistil stav věci, resp. nesprávně vyhodnotil shromážděné podklady.
- [3] V žalobním bodu A k výskytu zvláště chráněných druhů živočichů na území stavby žalobce namítl, že výskyt kriticky a silně ohrožených živočichů, konkrétně skokana skřehotavého, kuňky ohnivě, skokana zeleného, skokana štíhlého, ještěrky obecné, slepýše křehkého, v místě výstavby byl prokázán jak před zahájením stavby, tak v době její realizace, jak prokazují pozorování zástupců žalobce a odborníků přizvaných ČIŽP. Dále uvedl, že v současné době je obytný soubor částečně zcela realizován (včetně kolaudací), ve zbylé části je ve fázi rozestavenosti, příp. ještě nebylo se stavbou započato. Z odborného posouzení současného stavu herpeto a batrachofauny v oblasti předmětné stavby a v okolí v Praze 11 od RNDr. J. M., CSc. ze dne 5. 9. 2013 vyplývá, že se v předmětné oblasti vyskytuje 5 druhů zvláště chráněných živočichů, přičemž výskyt silně a kriticky ohrožených druhů v místě stavby prokazují např. i nálezy občanů kolem plotu výstavby. Výskyt silně a kriticky ohrožených druhů v místě stavby tak dle žalobce prokazují:
- a) průzkum RNDr. J. M., CSc., který provedl přímá pozorování,
 - b) průzkum Agentury ochrany přírody, který je dostatečný pro prokázání výskytu těchto živočichů vzhledem k přímým pozorováním a znalosti chování jednotlivých druhů a biotopu v místě výstavby,
 - c) pan Z. najatý stavebníkem identifikoval zvláště chráněné druhy živočichů kolem celé stavby, tedy i severně od výstavby směrem k původní zástavbě,
 - d) nálezy občanů zvláště chráněných druhů živočichů kolem plotu výstavby,
 - e) zjištění ČIŽP při prohlídce místa výstavby dne 1. 8. 2013.
- [4] Žalobce dále v tomto žalobním bodu uvedl, že tvrzení žalovaného, že v řízení nebyl zjišťován aktuální stav, je nepravdivé, když ČIŽP čerpala nejen ze starších podkladů, ale i z aktuálně zpracovaných podkladů Agentury ochrany přírody a krajiny a Národního muzea. K tvrzení žalovaného, že ani při jednom místním šetření ČIŽP neprokázala výskyt těchto živočichů, žalobce uvedl, že důkaz ohledáním byl prováděn dne 19. 11. 2013 (v zimě), což samo o sobě vylučuje možnost nalezení jedinců živočichů. Před tím proběhlo ještě jedno ohledání, a to dne 1. 8. 2013, to naopak zase při teplotě 30°C. Proto ČIŽP nechala provést zhodnocení odbornými pracovišti Agentury ochrany přírody a krajiny a Národního muzea, která potvrdila pobyt nejméně jednoho druhu zvláště chráněného živočicha v areálu stavby. Dále namítl, že žalovaný odmítá bez jakéhokoli odůvodnění jako nepodložený vysoce pravděpodobný předpoklad migrace přes areál stavby, a to s poukazem na migrační zábrany nainstalované stavebníkem. Ty však byly dle žalobce nainstalovány až v průběhu stavby, nemohly tak zabránit migraci na plochu stavby před jejím započatím.
- [5] Dále k tvrzením žalovaného k vyjádření pana J. R. ze dne 9. 7. 2013, žalobce uvedl, že žalované pominul jasné konstatování specialisty Magistrátu hlavního města Prahy, na

zvláště chráněné druhy, že obojživelníci se vrátí do místa výstavby krátkodobě, ale dlouhodobě vymizí. Uvedl, že do místa výstavby se vzhledem k víceletému životnímu cyklu vrací obojživelníci, kteří byli z této lokality vyhnáni a která byla a je jejich přirozeným teritoriálním biotopem.

- [6] Žalobce dále k aktualizovanému biologickému průzkumu ze dne 16. 6. 2013. který zpracoval RNDr. J. V., CSc., uvedl, že na základě informací od České herpetologické společnosti, ale i ČIŽP nelze zjistit absenci výskytu živočichů na základě jednoho pozorování, ale teprve na základě série nejméně 6 pozorování v různých ročních obdobích, včetně nočního a denního. Neexistence nálezu pozorovaných zvláště chráněných druhů živočichů z jedné návštěvy tak není dle názoru žalobce důkazem neexistence výskytu na rozdíl od důkazu zjištění výskytu. Uvedl, že nesprávnost průzkumu dr. V. může být založena na pochybení v metodice průzkumu. Dále uvedl, že pokud vyplývá z Nálezové databáze ochrany přírody, že se v místě výstavby silně a kriticky ohrožení živočichové nalézají, pak s ohledem na znalost rozměru teritoria a biotopu lze odvodit jejich biotop a rozšíření.
- [7] Žalobce dále namítl, že místa, které označili zástupce žalobce do dokumentace v rámci řízení o výjimce vedeném žalovaným, jako místa výskytu silně a kriticky ohrožených zvláště chráněných druhů živočichů v místě výstavby, byla cíleně zničena panem Z. (posekán rákos, tráva) v červenci 2013. V lokalitě kolem tůně v místě staveniště, kde probíhaly cílené zásahy k jejímu zničení, byl dr. M. prokázán výskyt skokana skřehotavého.
- [8] Žalobce také uvedl, že žalovaný odmítl fotografie založené žalobcem do spisu jako doklad o výskytu v místě stavby z důvodu, že jejich souřadnice jsou z okolí výstavby. Tyto fotografie ukazují, že se kriticky a silně ohrožení živočichové vyskytují kolem celé lokality stavby.
- [9] Žalobce tak závěrem tohoto žalobního bodu shrnul, že ČIŽP shromáždila kromě přímých důkazů velké množství nepřímých důkazů o výskytu zvláště chráněných druhů živočichů v místě výstavby, a proto je závěr žalovaného, který prakticky popírá použitelnost nepřímých důkazů, nedůvodný, nepřezkoumatelný a vede k nesprávným skutkovým zjištěním.
- [10] V žalobním bodu B ke škodlivosti činnosti žalobce namítl, že v protokolu o provedení důkazu ohledáním ze dne 1. 8. 2013 je výslovně uvedeno, že oba biotopy se nacházejí uvnitř staveniště. Prováděním stavebních prací na jejich místě tedy dojde k jejich zničení, což je dle žalobce jasná škodlivá činnost, která není povolena. Z výše uvedeného je dle názoru žalobce zřejmé, že kriticky a silně ohroženým obojživelníkům z místa zástavby je zasahováno do přirozeného vývoje, jsou rušeni a je jim bráněno v návratu do míst jejich původního biotopu.
- [11] V žalobním bodu C namítal zásah do biotopu zvláště chráněných živočichů území stavby – změna vodních poměrů. Uvedl, že tvrzení žalovaného vůči autorovi analýzy srážkových poměrů je nepřezkoumatelné, a to proto, že v mapě nejsou plochy označeny jejich rozměry a není zřejmé, z jakých podkladů se odvíjí úvaha žalovaného, o jak významné plochy se jedná. Vyjádření doc. S. ze dne 25. 9. 2013 obsahuje studii s jednoznačným výpočtem, který lze zpochybnit jen na základě jasně dokladovatelných faktů. K vyjádření dr. V. žalobce uvedl, že tento jako expert OSN pro vodní zdroje jistě může posoudit, zda z předložených výsledků monitoringu v oblasti M. rybníků vyplývá či nevyplývá, že

předmětný stavební záměr má či nemá vliv na vodní poměry rybniční soustavy M. rybníků.

[12] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí.

[13] Žalovaný ve vyjádření nejprve konstatoval, že žalobce v žalobě nerozlišuje pozemky s probíhající stavební činností (na tyto pozemky se omezení činnosti nevztahovalo) a pozemky v okolí probíhající výstavby, na kterých se již stavba nebude realizovat (na tyto pozemky se omezení činnosti vztahovalo). Již v napadeném rozhodnutí upozornil na to, že předmětem rozhodnutí o zákazu nejsou pozemky v areálu stavby, ale pozemky, kde již stavební činnost neprobíhá a probíhat nebude. Vzhledem k tomu, že pro pozemky zařazené do první skupiny (dotčené výstavbou) ČIŽP nestanovila zákaz činnosti, jelikož nebyly předmětem řízení, je dle žalovaného v daném případě zcela bezpředmětné uvažovat o výskytu zvláště chráněných druhů na těchto pozemcích a o případné nedovolené činnosti stavebníka. Dále žalovaný uvedl, že stavebník disponuje pravomocnou výjimkou podle ustanovení § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny pro některé zvláště chráněné druhy živočichů zařazené dle vyhlášky Ministerstva životního prostředí č. 395/1992 Sb. do kategorie ohrožené, vydanou Magistrátem hl. m. Prahy, a pravomocným rozhodnutím o výjimce podle ustanovení § 56 téhož zákona, který mu nebyla výjimka povolena pro některé zvláště chráněné druhy živočichů zařazené podle vyhlášky do kategorie silně a kriticky ohrožené, protože se v areálu stavby, druhy stavebníkem uvedené v žádosti v době řízení o výjimce nevyskytovaly. Dle žalovaného ČIŽP v prvostupňovém rozhodnutí naplnila pouze jednu část ustanovení § 66 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, a to, že prokázala výskyt zvláště chráněných druhů živočichů na pozemcích v okolí výstavby, nicméně hrozící činnost, která by mohla způsobit nedovolenou změnu, na předmětných pozemcích neprokázala. Žalovaný tak shrnul, že řada žalobních námitek míří svojí podstatou mimo předmět daného řízení, neboť se vztahuje k pozemkům s probíhající výstavbou, jež nejsou předmětem zákazu činnosti, a k prokazování existence zvláště chráněných druhů živočichů v těchto lokalitách.

[14] K žalobním námitkám uvedeným v bodu A žaloby žalovaný uvedl, že ČIŽP v rozhodnutí ani v řízení, které jeho vydání předcházelo, neprokázala ani neuvedla možnou hrozbu škodlivé činnosti, která by způsobila změnu obecně nebo zvláště chráněné části přírody. Na částech pozemků, které ČIŽP vymezila ve výroku I. prvostupňového rozhodnutí, stavebník nebude provádět žádnou činnost. Na pozemcích, kde ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí probíhala výstavba a jež nejsou předmětem výroku o zákazu činnosti, však nebyl prokázán trvalý výskyt zvláště chráněných druhů živočichů. Sama ČIŽP pak ve svém rozhodnutí uvedla, že území stavby bylo biotopem zvláště chráněných druhů živočichů a že výskyt těchto druhů byl prokázán pouze v okolí pozemků s probíhající výstavbou. Rovněž také ve svém rozhodnutí na str. 18 připustila, že na území, pro které stanovila zákaz činnosti, nemusí být zvláště chráněná část přírody stavební činností dotčena.

[15] Dále žalovaný připustil, že je pravdou, že zvláště chráněné druhy živočichů se před zahájením stavebních prací v areálu současné stavby a v jejím okolí vyskytovaly, proto si stavebník požádal o výjimku podle ustanovení § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny. V předmětné lokalitě v průběhu času proběhly rozsáhlé změny, které způsobily změnu stanovištních podmínek pro živočichy. Některé části předmětných pozemků tak neumožňují výskyt živočichů (pozemky současné stavby) a některé jsou naopak pro výskyt živočichů příznivé (revitalizované plochy, nedotčené části pozemků). Uvedl, že v žádném

z podkladů pro rozhodnutí ČIŽP se neuvádí, že tyto druhy se v době rozhodování vyskytovaly na pozemku výstavby, autoři se pouze domnívají, že by se na těchto pozemcích mohly vyskytovat.

- [16] Žalovaný dále k jednotlivým důkazům o výskytu silně a kriticky ohrožených druhů v místě stavby uvedl, že průzkum výskytu zvláště chráněných druhů živočichů provedený panem M. byl realizován pouze na základě poznatků z pozemků v okolí areálu stavby. Možnou migraci přes pozemky výstavby zpracovatel pouze předpokládá. Pokud jde o výskyt těchto druhů na pozemcích v okolí výstavby, tak žalovaný uvedl v napadeném rozhodnutí, že považuje výskyt za prokázaný. K vyjádření Agentury ochrany přírody a krajiny žalovaný uvedl, že tato prováděla průzkum v okolí stavby, nikoliv na pozemcích výstavby. Místní šetření této agentury bylo prováděno na pozemcích, které nebudou stavbou již dotčeny, konkrétně kolem revitalizovaného rybníku, kolem nově vytvořeného odvodňovacího kanálu a u soutoku M. potoka s uměle vytvořeným odvodňovacím kanálem. Dále uvedl, že skutečnost, že se zvláště chráněné druhy živočichů mohou nacházet v okolí stavby, bez dalšího neznamena, že se vyskytují i na pozemcích s výstavbou. Uvedl také, že některé fotografie založené ve spisu mají v EXIF datech uvedeny GPS souřadnice z místa pořízení, z nichž je patrné, že jsou pořízeny mimo pozemky areálu stavby i mimo pozemky vymezené ve výroku I. prvostupňového rozhodnutí. K usnesení ČIŽP ze dne 1. 8. 2013, uvedl, že je z něj patrné, že předmětem místního šetření bylo zjištění aktuální rozestavěnosti stavebního záměru, ale i výskytu zvláště chráněných druhů živočichů. Při tomto místním šetření byl zjištěn pouze výskyt jednoho jedince ropuchy obecné, přičemž pro tento druh má stavebník pravomocnou výjimku podle ustanovení § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny.
- [17] Dále uvedl, že pro omezení činnosti podle ustanovení § 66 zákona o ochraně přírody a krajiny je potřeba vycházet z aktuálního stavu přírody. Pokud se jedná o pozemky se stavební činností, tak stavebník tyto pozemky oddělil od okolních pozemků migrační zábranou tak, aby se předcházelo možnému úhynu živočichů. Postupoval tak v souladu s pravomocnou výjimkou a v souladu s ustanovením § 5 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny.
- [18] K provedeným inspekčním šetřením žalovaný uvedl, že ČIŽP jako orgán ochrany přírody může při výkonu své pracovní činnosti podle ustanovení § 62 zákona o ochraně přírody a krajiny vstupovat na cizí pozemky. ČIŽP tak mohla provést kontrolu výskytu zvláště chráněných druhů živočichů na všech dotčených pozemcích, přičemž měla dostatek času (květen 2013 až únor 2014) a má dostatečnou odbornou kvalifikaci, aby sama zjistila výskyt těchto druhů na dotčených pozemcích.
- [19] K vyjádření Ing. R. žalovaný uvedl, že Ing. R. ve svém vyjádření uvedl, že do jeho dlouhodobého pozorování nepatří pozemky dotčené stavbou ani pozemky v blízkém okolí výstavby. Dále ve vyjádření konstatoval chování živočichů na staveništi a v jeho okolí, které však lze použít obecně u všech staveb.
- [20] K bodu B žaloby žalovaný uvedl, že riziko škodlivé činnosti zcela nekonkrétně a pro odůvodnění správního rozhodnutí naprosto nedostatečně popisuje ČIŽP na str. 14 prvostupňového rozhodnutí, přičemž pro takové tvrzení chybí podklady ve správním spise. Plocha, která byla posekána stavebníkem, se nachází v severní části širšího okolí výstavby a nejedná se tak o pozemky uvedené ve výroku I. prvostupňového rozhodnutí. V protokolu ČIŽP rovněž nejsou výslovně uvedeny dva biotopy, ale hovoří se zde pouze o

jedné lokalitě u autobusové zastávky. Žalovaný během řízení vycházel ze skutečnosti, že stavebník dokončil rekultivaci terénu na pozemcích uvedených ve výroku I. prvostupňového rozhodnutí, která mu byla uložena jako podmínka ve výjimkách podle ustanovení § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny, a tedy nemá důvod na těchto pozemcích provádět jiné úpravy, stavební práce, než které byly již provedené a nařízené orgánem ochrany přírody. Sama ČIŽP pak uvedla, že na vymezených částech nemusí dojít k žádnému zásahu do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů živočichů.

- [21] K bodu C žaloby žalovaný uvedl, že žalobní body v otázce změny vodních poměrů směřují k jiné lokalitě, než která je předmětem daného řízení o zákazu činnosti. Rozporovaná tvrzení žalovaného obsažená v napadeném rozhodnutí byla uvedena pouze jako snaha žalovaného o adekvátní komentář, resp. vypořádání žalobcových námitek. Uvedl, že je toho názoru, že by v případě námitek, které se netýkají předmětu řízení, bylo absurdní tyto vypořádávat způsobem, jaký si představuje žalobce, tj. např. označení ploch v mapě, jejich rozměry, závěry o významnosti ploch atd. Věcně k námitkám žalovaný uvedl, že stavebník v řízení doložil víceletý hydrogeologický monitoring v oblasti rybníční soustavy M. rybníků a vyjádření Ing. S. H. ze dne 3. 10. 2012 k posudku Ing. S. a k posudku RNDr. P. Tyto podklady, vycházející z reálného dlouhodobějšího pozorování situace na místě na rozdíl od žalobcem uváděných písemností, prokazují, že se dle naměřených hodnot nesnížila hladina podzemních vod v dotčené lokalitě.
- [22] Dne 21. 4. 2015 zaslal žalobce soudu podání, ve kterém dále dokladoval výskyt zvláště chráněných živočichů na staveništi, veřejný zájem na omezení škodlivé činnosti, neúčinnost stavebníkem prováděných opatření, ničení biotopu zvláště chráněných druhů a dále porovnával situaci z posudku ČIŽP ze srpna 2013 se současným stavem území.
- [23] Osoba zúčastněná na řízení se vyjádřila k podané žalobě tak, že navrhla její zamítnutí. Ve svém vyjádření k tvrzení žalobce, že žalovaný nedostatečně zjistil skutečný stav věci (výskyt zvláště chráněných živočichů na území stavby), uvedla, že dle jejího názoru žalovaný zjistil skutečný stav věci dostatečně, když vycházel z odborného hodnocení RNDr. V. ze dne 16. 6. 2013, a z protokolu ČIŽP o provedeném místním šetření dne 1. 8. 2013 a rovněž z vyjádření osoby zúčastněné na řízení, která doložila aktuální stav na předmětných pozemcích. Dle osoby zúčastněné na řízení bylo rozhodnutí žalovaného vydáno v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2012, č.j. 5 As 56/2011. Skutečnost, že s v prostoru stavby žádní ze zvláště chráněných živočichů v kategorii silně a kriticky ohrožený druh nevyskytují, lze dále doložit batrachologicko-herpetologickým posouzením předmětné stavby ze dne 12. 8. 2013, souborem biotechnických opatření zpracovaných společností B. s.r.o., protokoly o stavu záchytných nádob pro obojživelníky, zprávami ekologického biologického dozoru a dalšími protokoly ČIŽP o provedených místních šetřeních v roce 2014 a 2015.
- [24] Ke stanovisku RNDr. M. osoba zúčastněná na řízení uvedla, že toto trpí závažnými vadami, a to proto, že z přiložených fotografií není vůbec seznatelné, kdy a kde byly fotografie pořízeny, resp. že by se živočichové uvedení na fotografiích vyskytovali právě na pozemcích staveniště parc.č. X a Y, k.ú. H.. K údajnému výskytu ropuchy obecné a užovky obojkové osoba zúčastněná na řízení uvedla, že stanovisko RNDr. M. zcela pomíjí, že stavebník disponuje pravomocným rozhodnutím o výjimce podle ustanovení § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny pro tyto živočichy.

- [25] Podle osoby zúčastněné na řízení trpí vadami i stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny, jelikož tato, aniž by vůbec prozkoumala dotčené území, ve svém stanovisku předpokládá, že v dotčené území nebude nyní probíhat žádná stavební činnost a že území bude nadále ponecháno samovolnému vývoji. Přitom však ignoruje původní stav území projektu M., na kterém se dříve nacházely zbytky staveb ve velmi špatném technickém stavu, kupy starých lepenek, zbytky cihel, tvárnic, dlaždic apod. Ze stanoviska rovněž není jasné, na kterých pozemcích byli chránění živočichové nalezeni.
- [26] K odbornému stanovisku pan Z. uvedla, že toto stanovisko neobsahuje jakýkoliv závěr o výskytu zvláště chráněných druhů v kategorii kriticky, resp. silně ohrožený druh na území staveniště. V hodnocení pan Z. pouze uvedl, že na území projektu zjistil pouze živočichy, pro které má stavebník pravomocnou výjimku. Dále osoba zúčastněná na řízení odmítla tvrzení žalobce, že došlo k cílenému a záměrnému zničení biotopu. Předmětný porost byl pokosen v rámci průběžné údržby a čištění staveniště a zcela v souladu s pravomocnou výjimkou.
- [27] Dále uvedla, že z nálezů občanů kolem plotu výstavby (fotografií) průkazně nevyplývá, že by se chránění živočichové uvedení na fotografiích vyskytovali právě na pozemcích, na kterých probíhá stavební činnost. Z protokolu ČIŽP ze dne 1. 8. 2013 naopak plyne, že ČIŽP při místním šetření nezjistila jakýkoliv výskyt zvláště chráněných živočichů. Uvedla, že skutečnost, že se na předmětných pozemcích staveniště žádní ze zvláště chráněných druhů živočichů nevyskytují, je zřejmá i z toho, že od srpna 2013 osoba zúčastněná na řízení nad rámec svých zákonných povinností a za účelem vyloučení všech pochybností žalobce o možných škodlivých zásazích stavební činnosti do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů živočichů na dotčených pozemcích realizoval biotechnická opatření, která spočívala ve vybudování migračních bariér. Před započítím instalace migračních bariér proběhl na předmětném území důkladný biologický průzkum, ze kterého plyne, že na uvedených pozemcích se žádné zvláště chráněné druhy živočichů nevyskytovaly.
- [28] K tvrzení žalobce, že žalovaný nedostatečně zjistil skutečný stav věci (výskyt zvláště chráněných živočichů mimo území stavby), osoba zúčastněná na řízení uvedla, že výstavba bytového projektu nezasahuje nedovoleně do okolního biotopu zvláště chráněných živočichů. Projekt není budován v přírodní památce M. lesa a rybníků, ani s ní bezprostředně nesousedí. Realizace projektu obsahuje kromě výstavby bytových objektů i rekultivaci odtokových kanálů a rybníčku a výstavbu retenční nádrže. Otázky vodní bilance byly detailně posuzovány v rámci řízení EIA.
- [29] K tvrzení žalobce, že došlo k zásahu do jeho práva na životní prostředí, osoba zúčastněná na řízení uvedla, že projekt M. představuje výstavbu nízkopodlažních bytových domů a nízkoenergetických viladomů, které respektují krajinný ráz území a plynule navazují na sídlištní výstavbu J. m. Ještě před realizací projektu osoba zúčastněná na řízení na své náklady zrekultivovala a vyčistila předmětné stavební pozemky od nebezpečných látek, sutí a odpadů a rovněž provedla revitalizaci sousedních pozemků, zejména obnovu rybníčku K. V rámci procesu EIA došlo k vypořádání námitek občanských sdružení týkajících se dopadů na životní prostředí. Uvedla, že dokončení výstavby povede v důsledku vytvoření nové parkové plochy ke zvelebení předmětných pozemků, zabrání jejich dalšímu zarůstání a zaplevelování nevhodnými rostlinami a náletovými křovinami a bude mít též pozitivní vliv na udržení vody v území a zlepšení hospodaření se srážkovou vodou.

- [30] Závěrem svého vyjádření osoba zúčastněná na řízení uvedla, že z ustanovení § 66 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny vyplývá, že překážkou pro vydání rozhodnutí o zákazu činnosti je platné pravomocné rozhodnutí vydané příslušným stavebním úřadem, které umožňuje stavebníkovi stavební činnost na předmětných pozemcích. Jelikož osoba zúčastněná na řízení disponuje pravomocným stavebním povolením, není možné považovat její stavební činnost za nelegální a orgán ochrany přírody nemůže tuto činnost zakázat, resp. ji omezit. Vydání rozhodnutí ČIŽP je tak v rozporu ustanovením § 66 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny.
- [31] Žalobce podal k vyjádření osoby zúčastněné na řízení repliku, ve které uvedl, že, místo výskytu zvláště chráněných živočichů podle zjištění ČIŽP (místo, kde uložila omezení činnosti), se nachází na pozemku stavby (parc.č. X, k.ú. H.).
- [32] K výskytu zvláště chráněných živočichů na území stavby uvedl, že na místě prohlídky dne 1. 8. 2013 bylo zástupci ČIŽP konstatováno, že nebyly vhodné meteorologické podmínky pro pozorování zvláště chráněných druhů obojživelníků a plazů v horkém dni a při probíhajících stavebních pracích, ale i přes tyto nevhodné podmínky byl nalezen exemplář ohrožené ropuchy obecné. Tento nález tak jen ukazuje, že se zvláště chráněné druhy živočichů, kteří se nacházejí po vytlačení rušením stavby kolem celé stavby, se na místo výstavby dostanou i přes postavené, ale neúčinné zábrany. Dále uvedl, že během kontroly dne 1. 8. 2013 byli členové žalobce a ostatní přítomné osoby opakovaně upozorňováni zástupci stavebníka na údajné omezení pohybu z důvodu splnění požadavků bezpečnosti práce, na nutnost rychlého společného přesunu v jednom houfu atd. Za takových podmínek pak není možné v místě výstavby zjistit jakýkoliv výskyt živočichů. Dále uvedl, že bariéry pro obojživelníky nejsou dobře udržované, stejně tak záchytné koše.
- [33] K vyjádření dr. M. uvedl, že tento odborník z důvodu praktického zneprístupnění provedl kontrolu na obvodu stavebního dvora, kde mohl sledovat migraci kriticky a silně ohrožených živočichů přes bariéry. Dr. M. zdokumentoval kromě výskytu kriticky ohroženého skokana skřehotavého i výskyt zvláště chráněných živočichů u jižního plotu výstavby v tůních procházejících pod plotem, když vyfotil jak biotop, tak živočicha, zajistil GPS souřadnice a popsal okolí. Takto podrobně není zdokumentován žádný průzkum dr. V. ani pana Z. Pozorování dr. M. skokana skřehotavého byla v roce 2015 ověřena dr. Š.
- [34] Dále žalobce uvedl, že před zahájením stavby se kromě obojživelníků nacházely na daném území silně ohrožené ještěrky obecné a slepýši. Nálezy skokana hnědého a ropuchy obecné panem Z. v místě výstavby je prokazují, že bariéra je průchodná, a proto pokud výstavba leží v perimetru migrace zvláště chráněného živočicha, je zřejmé, že se nalézá v místě výstavby.
- [35] Dále uvedl, že od zahájení výstavby několik let až do konce července 2013 nebyly tůně s rákosem pracovníky stavebníka koseny. První kosení těchto ploch zajistil až pan Z. na konci července 2013, kdy se nejprve seznámil na Ministerstvu životního prostředí s označenými místy výskytu zvláště chráněných živočichů a jejich biotop nechal do návštěvy dne 1. 8. 2013 cíleně zničit.
- [36] K rekultivaci území žalobce uvedl, že tato měla určitě místo na 1/10 území s nezakultivovanými sklady, ale na 9/10 území, kde byl biotop stejný jako v celém mokřadu přírodní památky. Rekultivace území pro kriticky a silně ohrožené živočichy cíleným ničením zvláště chráněných živočichů a jejich biotopů a výstavbou domů pro

téměř 3000 lidí je dle názoru žalobce nesmyslný názor, který odmítl i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 10. 5. 2013, č.j. 6 As 65/2012-161. Žalovaný tak dle žalobce systematicky podporoval zničení zvláště chráněných živočichů v místě výstavby.

- [37] K výskytu zvláště chráněných živočichů mimo území stavby žalobce uvedl, že připomínky dr. V. a doc. S. nebyly nikdy projednány a neprojednání připomínek dr. V. žalovaným bylo důvodem i zrušení výjimky z ochrany kriticky a silně ohrožených druhů Městským soudem v Praze. Za podstatnou označil žalobce skutečnost, že výpočet doc. S. ohledně až 20 % deficitu dešťových vod v severozápadním výběžku mokřadu přírodní památky po výstavbě předmětného projektu nebyl zpochybněn osobou zúčastněnou na řízení ani žalovaným. Z metodiky monitoringu podzemních vod stavebníka není dle dr. V. a doc. S. zřejmé, jak by se v něm mělo projevit budoucí sídliště M., když v době monitoringu nebylo sídliště postaveno. Navíc vysychání mokřadu přírodní památky odvedením dešťových srážek se projeví s časovým odstupem tak, jako se projevilo se zpožděním po vyčerpání podzemních zdrojů u výstavby J. M. Uvedl, že vyjádření Ing. H. nepřináší žádné informace k tomu, jak bude zajištěna chybějící voda pro obojživelníky v severozápadním mokřadu dle místa výpočtu doc. S. Dále uvedl, že proces EIA nezodpověděl připomínky žalobce a dr. V. k vodní bilanci, stejně jako proces udělení výjimky z ochrany kriticky a silně ohrožených druhů, a proto bylo udělení výjimky zrušeno Nejvyšším správním soudem.
- [38] K zásahu do práva na životní prostředí žalobce uvedl, že žalovaný svým postupem zmařil účel zákona o ochraně přírody a krajiny a znemožnil účast ve správním řízení o udělení výjimky z ochrany zvláště chráněných živočichů. Členům žalobce i samotnému žalovanému bylo upřeno základní právo na příznivé životní prostředí a práva vyplývající z Aarhuské úmluvy.
- [39] Osoba zúčastněná na řízení podala vyjádření k replice žalobce, ve kterém uvedla, že projekt není prováděn na úkor zvláště chráněného území, ani na úkor ploch zařazených do městské zeleně. Uvedla, že vždy postupovala a postupuje v souladu s pravomocnými soudními a správními rozhodnutími. V žádném z těchto rozhodnutí soud ani správní orgán nerozhodl o tom, že by osoba zúčastněná na řízení ničila biotop zvláště chráněných živočichů, resp. postupovala v rozporu se zákonem o ochraně přírody a krajiny. Navíc disponuje pravomocným rozhodnutím žalovaného, ze kterého plyne, že pro výstavbu předmětného projektu není výjimka dle zákona o ochraně přírody a krajiny potřeba, jelikož se zvláště chránění živočichové na území staveniště nevyskytují. Dodržování předpisů na úseku ochrany přírody a krajiny potvrzuje i protokol ČIŽP o kontrole ze dne 25. 8. 2015. Ke kontrole ČIŽP ze dne 1. 8. 2013 uvedla, že považuje absurdní, že by mohla nějak ovlivnit termín a počasí v době místního šetření, resp. že by mohla zakázat ČIŽP a žalobci, aby hledali zvláště chráněné živočichy v prostorách staveniště. Pokud by k něčemu takovému došlo, jistě by ČIŽP okamžitě zjedнала nápravu a skutečnosti o maření kontroly by byly zaznamenány v protokolu.
- [40] Dále uvedla, že biotechnická opatření společnost B. s.r.o. rozsah a nezbytnost těchto opatření předem konzultovala s odborem druhové ochrany a implementace mezinárodních závazků Ministerstva životního prostředí a s odborem životního prostředí Magistrátu hl. m. Prahy. K nedodržování řádného stavu migračních bariér uvedla, že fotografie zobrazující jejich poškození se týkají pouze období vegetačního klidu, ve kterém z důvodu zimování chráněných živočichů nebylo nutné migrační bariéry udržovat, což potvrdila i ČIŽP v rozhodnutí ze dne 3. 12. 2013, kde uvedla, že důvod pro instalaci migračních

zábran pominul tím, že nastalo období hibernace a jedinci, jichž se týkalo, nejsou aktivní. Po ukončení vegetačního klidu osoba zúčastněná na řízení provedla kontrolu a opravu těchto migračních bariér. Dále uvedla, že instalaci záchytných košů nařídila osobě zúčastněné na řízení ČIŽP v rámci správního řízení.

- [41] K údajnému nedovolenému kosení bylinného porostu (včetně rákosu) uvedla, že toto nepředstavovalo nedovolený zásah v krajině, ale postup v souladu se zákonem o ochraně přírody a krajiny. Dle tohoto zákona má totiž stavebník povinnost udržovat staveniště bez bylinných porostů a bez úkrytů pro volně žijící organismy. Tvrzení o úmyslné likvidaci pak osoba zúčastněná na řízení považuje za nepodložené a smyšlené.
- [42] K námitce ohledně svodu dešťových vod uvedla, že z předmětných nemovitostí nebylo možné dešťové vody svést, resp. že část nemovitostí osoba zúčastněná na řízení vůbec nevlastní. Nevhodnost této varianty je zmíněna v několika odborných vyjádřeních.
- [43] K nově předloženým zprávám dr. Š. (společnost H.) ze dne 16. 3. 2015 a ze dne 30. 7. 2015, uvedla, že z obou zpráv vyplývá, že dr. Š. neprováděl své pozorování na území staveniště, ale na pozemcích již zkolaudovaných objektů, resp. v severozápadní části přírodní památky M. les a rybníky. Dále uvedla, že dr. Š. hodnotí stav biotechnických opatření v době vegetačního klidu, kdy nebylo potřeba tyto zábrany udržovat. V obou zprávách také dr. Š. dochází k závěru, že po dokončení výstavby projektu lze očekávat opětovný početní nárůst populací, což je plně v souladu s odbornými posudky předloženými osobou zúčastněnou na řízení v rámci správního řízení.
- [44] Osoba zúčastněná na řízení své vyjádření dne 19. 9. 2017 doplnila. V doplnění odkázala na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017, č.j. 5 A 193/2013, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2017, č.j. 7 As 83/2017, které se týkají obdobné věci. V řízení o správní žalobě vedené u Městského soudu v Praze pod sp.zn. 5 A 193/2013 žalobou použil dle osoby zúčastněné na řízení stejnou argumentaci jako u probíhajícího řízení, tj. že žalovaný nedostatečně zjistil skutečný stav věci (výskyt zvláště chráněných živočichů) na území i mimo území stavby a že došlo k zásahu do práva žalobce na příznivé životní prostředí. Městský soud v Praze shledal žalobu nedůvodnou a Nejvyšší správní soud tento závěr potvrdil.
- [45] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [46] Dne 2. 5. 2013 podal žalobce k ČIŽP podnět, doplněný dne 17. 5. 2013, k prošetření činnosti na stavbě obytného souboru „M. h. jih a východ“ spojený se žádostí o vydání zákazu škodlivé činnosti podle ustanovení § 66 zákona o ochraně přírody a krajiny. Dne 2. 7. 2013 byla na místě stavby provedena kontrola.
- [47] Oznámením ze dne 18. 7. 2013, č.j. ČIŽP/41/OOP/SR01/1306399.001/13/PMH bylo s osobou zúčastněnou na řízení zahájeno řízení podle ustanovení § 66 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny ve věci zákazu činnosti na pozemcích dotčených stavebním záměrem „Obytný soubor M. h. jih a východ“. Téhož dne vydala ČIŽP rozhodnutí o předběžném opatření č.j. ČIŽP/41/OOP/SR01/1306399.002/13/PHM, kterým přikázala stavebníkovi, aby se zdržel škodlivé činnosti, spočívající v provádění stavebních prací směřujících k nové ještě nezahájené výstavbě a dalších prací typu: terénní úpravy, výkopové práce, skryvky, navážky a přemísťování zeminy či jiných stavebních materiálů a s touto činností spojené přejezdy těžké techniky na předmětné stavbě. Stavebník se proti

tomuto předběžnému opatření odvolal. Rozhodnutím ze dne 20. 9. 2013, č.j. ČIŽP/41/OOP/SR01/1306399.029/13/PPT, bylo rozhodnutí o předběžném opatření ze dne 18. 7. 2013 zrušeno.

- [48] Dopisem ze dne 30. 7. 2013 se žalobce podle ustanovení § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny přihlásil do řízení. Stavebník ve svém vyjádření ze dne 7. 8. 2013 navrhl, aby ČIŽP žádost o účastenství žalobce v řízení z důvodu opožděnosti zamítla. Tomuto návrhu ČIŽP nevyhověla.
- [49] Dne 1. 8. 2013 provedla ČIŽP na místě stavby předmětného obytného souboru místní šetření. Předmětem tohoto místního šetření bylo zjištění aktuální rozestavěnosti stavebního záměru a případného výskytu zvláště chráněných druhů živočichů. Místního šetření se zúčastnili i zástupci žalobce. Průběh místního šetření a zjištěné skutečnosti jsou zaznamenány v protokolu č.j. ČIŽP/41/OOP/SR01/1306399.010/13//PHM.
- [50] Dne 1. 8. 2013 podal stavebník vyjádření k zahájenému správnímu řízení.
- [51] Dne 19. 8. 2013 si ČIŽP vyžádala stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny, zda pozemky ovlivněné předmětnou výstavbou lze rekultivovat do přírodě blízkého stavu tak, aby byl vytvořen vhodný biotop pro zvláště chráněné druhy živočichů. Agentura ochrany přírody a krajiny se dne 28. 8. 2013, č.j. 10132/PHA/13 vyjádřila tak, že předmětné pozemky je možné rekultivovat do přírodě blízkého stavu. Dále si ČIŽP dne 30. 8. 2013 vyžádala odborný posudek RNDr. J. M., CSc. k možnému výskytu zvláště chráněných druhů živočichů v oblasti předmětného stavebního záměru. Dr. M. se vyjádřil dopisem ze dne 5. 9. 2013.
- [52] Stavebník se dne 2. 9. 2013 vyjádřil k nově do spisu zařazeným dokumentům. Podání žalobce obsahovalo celkem 15 příloh, mimo jiné např. souhlasné stanovisko EIA, monitoring v oblasti M. rybníků od společnosti A. a.s., Batrachologicko-herpetologické posouzení stavby ze dne 12. 8. 2013, zpracované I. Z.
- [53] Rozhodnutím o předběžném opatření ze dne 10. 9. 2013, č.j. ČIŽP/41/OOP/SR01/1306399.026/13/PPT, přikázala ČIŽP stavebníkovi umístit otevřené nádoby podél migračních zábran. Současně mu pak přikázala nádoby denně kontrolovat a zachycené živočichy přenášet vně migračních zábran. Téhož dne ČIŽP účastníky řízení informovala o tom, že získáním odborného posouzení, zpracovaného zoologickým oddělením Národního muzea, RNDr. J. M., CSc. ukončila důkazní šetření a stanovila účastníkům řízení lhůtu pro vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí. Žalobce se vyjádřil dne 27. 9. 2013, stavebník dne 26. 9. 2013.
- [54] Dne 19. 11. 2013 bylo na místě stavby provedeno ohledání zaměřené na zjištění možných míst vhodných k rozmnožování zvláště chráněných druhů obojživelníků v okrajové části stavby na jižní straně. Rozhodnutím o předběžném opatření ze dne 3. 12. 2013, č.j. ČIŽP/41/OOP/SR01/1306399.034/13/PPT, ČIŽP stavebníkovi nařídila posunutí migračních zábran tak, aby lokality, které by mohly být biotopem těchto druhů (zjištěné během ohledání dne 19. 11. 2013), byly využitelné k reprodukci obojživelníků a zároveň, aby bylo zabráněno jejich přístupu na staveniště.
- [55] Rozhodnutím ze dne 28. 2. 2014, č.j. ČIŽP/41/OOP/SR01/1306399.036/14/PPT byla stavebníkovi podle ustanovení § 66 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny na stavbě nazvané „Obytný soubor M. h. jih a východ“ v katastrálním území háje ve výroku I. zakázána činnost, která by mohla způsobit nedovolenou změnu zvláště chráněných částí

přírody, spočívající v provádění stavebních prací, terénních úprav, výkopových prací, skrývkách a navážkách na vymezených částech stavby – odvodňovací příkop, v současné době prostupující oplocení staveniště v místě X a Y, a zvodněná deprese v místě Z o rozměrech cca 1x2m, a to až do pravomocného povolení výjimky z podmínek ochrany zvláště chráněných druhů živočichů, zejména kuňky ohnivé (obecné), skokana skřehotavého a skokana zeleného, příp. i dalších, povolené pro tento účel.

- [56] Současně byly ve výroku II. stanoveny žalobce podmínky: 1. Nádoby, jejich umístění bylo nařízeno předběžnými opatřeními č.j. ČIŽP/41/OOP/SR01/1306399.026/13/PPT, ze dne 10. 9. 2013, a č.j. ČIŽP/41/OOP/SR01/1306399.034/13/PPT, ze dne 3. 12. 2013, budou ponechány zakryté do 10. 3. 2014; 2. Migrační zábrany budou nejpozději do 10. 3. 2014 posunuty tak, aby vně jimi vymezeného prostoru byly terénní deprese uvedené ve výroku I. tohoto rozhodnutí; 3. Migrační zábrany a nádoby v částech stavby, kde již proběhla kolaudace, budou průběžně odstraňovány; v těchto místech musí být finální terénní úpravy včetně rozprostření ornice prováděny nejpozději do 10. 3. anebo po 30. 4. každého roku. Ve stejném termínu ČIŽP nařídila v navazujících úsecích instalovat nové migrační zábrany tak, aby staveniště jimi bylo odděleno od částí, kde již proběhla kolaudace a finální terénní úpravy; 4. Těsně podél migračních zábran včetně těch, jejichž poloha byla změněna, umístěných po obvodu areálu předmětné stavby, z jejich vnitřní strany, tj. ze strany stavby, bude od 11. 3. do 30. 4. 2014 obnoveno umístění otevřených nádob o průměru horního otvoru min. 20 cm a o hloubce min. 30 cm zapuštěných do země s horním okrajem v úrovni terénu, v pravidelných rozestupech po cca 100 metrech. Tyto nádoby budou mít dno s otvory umožňujícími odtok vody. Od 1. 5. 2014 mohou být nádoby odstraněny; 5. Nádoby uvedené v bodu 4. budou až do doby jejich odstranění pravidelně nejméně jednou denně kontrolovány a případní živočichové z nich budou vyjmuti a přemístěni k migrační zábraně vně stavby v místě, kde došlo k jejich chycení do nádob.
- [57] V odůvodnění tohoto rozhodnutí ČIŽP obsáhle zopakovala průběh správního řízení a vyjádřila se k tvrzením stavebníka uvedeným v jeho vyjádřeních. Uvedla, že nedovolenou změnou podle ustanovení § 66 zákona o ochraně přírody a krajiny je škodlivá činnost v oblasti výskytu zvláště chráněných druhů živočichů bez pravomocné výjimky orgánu ochrany přírody. Uvedla, že v daném řízení jde o prostor s reálným předpokladem výskytu obojživelníků, neuvedených v aktuálně platné výjimce (kuňky obecné a skokana), který nemusí být stavební činností bezprostředně zasažen, ale kde toto riziko hrozí. ČIŽP se dále zabývala výskytem zvláště chráněných druhů živočichů na předmětné lokalitě a v nejbližším okolí, když došlo ke kladnému závěru.
- [58] Dále uvedla, že dospěla k závěru, že k zásadní přeměně území, které bylo biotopem zvláště chráněných druhů, došlo v době platnosti výjimky z podmínek jejich ochrany, tj. před tím, než byla rozhodnutím soudu zrušena. Uvedla, že má za prokázané, že přinejmenším v okrajových partiích stavby, konkrétně vymezených ve výroku I. GPS souřadnicemi, se ze zvláště chráněných živočichů, kterých se netýká platná výjimka, vyskytuje kuňka obecná (ohnivá), skokan skřehotavý a skokan zelený. Jelikož Ministerstvo životního prostředí v rozhodnutí ze dne 13. 9. 2013, č.j. 2194/500/13, 64731/ENV/13, rozhodlo žádosti stavebníka o udělení výjimky z podmínek ochrany zvláště chráněných druhů živočichů tak, že výjimku neudělilo s odůvodněním, že se na staveništi zvláště chránění živočichové nevyskytují, uvedla ČIŽP, že nemá jinou možnost než v tomto řízení zamezit zničení nebo poškození té části území, které sice nemusí být stavební činností přímo

dotčeno, ale které je součástí stavby a současně je využitelné pro reprodukci zvláště chráněných druhů obojživelníků, a podléhá tedy ochraně podle ustanovení § 50 zákona o ochraně přírody a krajiny. Z toho důvodu považoval ČIŽP za účelné, aby stavbou nedotčené okolí a dokončené části stavby byly odděleny od staveniště bariérou nepropustnou pro obojživelníky, a to po celou dobu, kdy budou probíhat stavební práce a terénní úpravy. Další ponechání nádob k zachycování obojživelníků z vnitřní strany zábran po 30. 4. 2014 naopak ČIŽP vnímala jako zbytečné, když vycházela z předpokladu, že případní zbylí obojživelníci, kteří zimovali v prostoru staveniště, budou zachyceni během jarní migrace v březnu a dubnu 2014.

[59] Stavebník podal dne 17. 3. 2014 proti tomuto rozhodnutí odvolání. Žalobce se k podanému odvolání vyjádřil dne 10. 4. 2014.

[60] Rozhodnutím ze dne 17. 7. 2014, č.j. 1009/500/14, 28100/ENV/14, bylo prvostupňového rozhodnutí ČIŽP zrušeno a řízení ve věci zastaveno.

[61] V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že ČIŽP v prvostupňovém rozhodnutí neprokázala škodlivou činnost či možnou hrozící škodlivou činnost stavebníka, která by mohla způsobit nedovolenou změnu zvláště chráněných částí přírody. Posouzení otázky rozsahu a charakteru výkonu činnosti stavebníka pokládal žalovaný za nedostatečné a nevyhovující pro řádné odůvodnění správního rozhodnutí. Dle žalovaného se ČIŽP v rozhodnutí zabývala pouze výskytem zvláště chráněných druhů živočichů v lokalitě M. les a rybníky a v areálu výstavby předmětného stavebního záměru.

[62] Pro lepší orientaci rozdělil žalovaný v napadeném rozhodnutí pozemky dotčené předmětným řízením na dvě části: 1. na pozemky dotčené probíhající výstavbou stavebního záměru; 2. na pozemky s již realizovanou výstavbou a pozemky v okolí stavby, které výstavbou dotčeny nebyly a ani nebudou. Na pozemcích v první části ČIŽP neprokázala výskyt zvláště chráněných druhů živočichů, kromě jednoho jedince ropuchy obecné nalezeného při místním šetření dne 1. 8. 2013. Do druhé části lze zařadit pozemky, které jsou uvedeny ve výroku I. prvostupňového rozhodnutí. Konkrétní výskyt zvláště chráněných druhů živočichů na těchto lokalitách sice nebyl prokázán, ale uvedené lokality spadají do širšího okolí, ve kterém je prokázán výskyt těchto druhů. Pro předmětné řízení lze tedy výskyt těchto druhů v uvedených 3 lokalitách předpokládat. Pouze tato skutečnost však dle názoru žalovaného nezakládá možnost zakázat činnost podle ustanovení § 66 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny. Z prvostupňového rozhodnutí a ani z řízení, které jeho vydání předcházelo, nevyplývá, že by stavebník způsobil nedovolenou změnu ve vývoji zvláště chráněných druhů živočichů, a ani z chování stavebníka nelze usoudit, že by měl v úmyslu nedovoleně zasahovat do chráněných částí přírody. ČIŽP zakázala stavební činnost na pozemcích, na kterých již stavebník nebude provádět žádnou stavební činnost, proto nemůže dle žalovaného dojít ke střetu stavební činnosti a zvláště chráněné části přírody, když části pozemků upravil stavebník již v minulosti (odvodňovací příkop) a další část pozemků již není zahrnuta do lokality výstavby bytových domů. Pro zákaz činnosti tak nejsou dány důvody, protože stavebníkovým jednáním nehrozí a ani nedojde k nedovolené činnosti, která by vedla ke změně chráněné části přírody.

[63] Dále se žalovaný zabýval výskytem zvláště chráněných druhů živočichů v areálu výstavby předmětného stavebního záměru, a to i přesto, že se prvostupňové rozhodnutí na tyto pozemky nevztahuje. Žalovaný shledal pochybení ČIŽP v tom, že dne 19. 11. 2013 provedla na předmětných pozemcích místní šetření bez předchozího vyrozumění všech

účastníků řízení, přičemž dále o novém podkladu pro rozhodnutí (protokol z tohoto místního šetření) nevyrozuměla všechny účastníky řízení. Dále ČIŽP dle názoru žalovaného nedostatečně odůvodnila podmínky stanovené ve výroku II. prvostupňového rozhodnutí.

- [64] Žalovaný se dále zabýval námitkami stavebníka uvedenými v jeho odvolání, když námitky týkající se aplikace ustanovení § 66 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny a překážky již zahájeného řízení shledal nedůvodnými. Námitky ohledně nesprávně zjištěného skutkového stavu věci (výskyt zvláště chráněných druhů živočichů na pozemcích výstavby, shledal důvodnými, a to i přesto, že vzhledem k výroku prvostupňového rozhodnutí je otázka výskytu těchto druhů na pozemcích výstavby bezpředmětná. Na základě zhodnocení podkladů ze správního spisu dospěl žalovaný k závěru, že ČIŽP v prvostupňovém rozhodnutí uvedla nepodložený závěr o výskytu silně a kriticky ohrožených druhů živočichů na pozemcích dotčených výstavbou.
- [65] K vyjádření žalobce k podanému odvolání žalovaný uvedl, že pro dané řízení je potřebné zjistit aktuální výskyt zvláště chráněných druhů živočichů a možné ohrožení těchto druhů konkrétní činností stavebníka při výstavbě předmětného stavebního záměru, což ČIŽP v předmětném řízení neuvedla a ani neprokázala. Uvedl, že ČIŽP provedla v areálu výstavby dvě místní šetření a ani při jednom z nich neprokázala výskyt těchto druhů. Dále dodal, že ČIŽP má jako orgán ochrany přírody v rámci zákona o ochrany přírody a krajiny přístup na pozemky, i když jsou oplocené. K analýze dr. S. žalovaný uvedl, že autor analýzy vychází pouze z části dostupných dokumentů, které se srážkovými poměry v dané lokalitě zabývají, což může zkreslovat konečné hodnoty. Jako příklad žalovaný uvedl, že autor analýzy neporovnává součet ploch původně odvodněných mimo povodní přírodní památky, které jsou v současné době rekultivované a odvodněné do území přírodní památky. Dále žalovaný dodal, že stavebník provádí od roku 2008 hydrologický a hydrochemický monitoring podzemní a povrchové vody v oblasti rybníční soustavy M. rybníky. Ze závěrečné zprávy z roku 2011-2012 vyplývá, že předmětný stavební záměr nemá vliv na vodní poměry rybníční soustavy. Dále uvedl, že návrhy autora analýzy na možné změny v projektu stavebního záměru z pohledu vodních poměrů v lokalitě, nejsou předmětné řízení, proto se jimi žalovaný nezabýval. K vyjádření dr. V. žalovaný uvedl, že toto vyjádření pouze konstatuje možné změny odtokových poměrů, které nijak nedokládá.
- [66] Závěrem napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že v okolí stavebního záměru se nacházejí zvláště chráněné druhy živočichů. Pokud by stavebník měl v úmyslu a plánoval zásah do těchto pozemků, měl by si požádat o povolení výjimky od Magistrátu hl. m. Prahy, který v řízení o povolení výjimky podle ustanovení § 56 odst. 1, příp. odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny posoudí, zda se jedná o škodlivý zásah do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů živočichů, a zda předmětný zásah splňuje podmínky pro povolení výjimky.
- [67] Podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.
- [68] Žalobce ani žalovaný se ve stanovené lhůtě nevyjádřili. Soud tedy postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.

- [69] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
- [70] Podle ustanovení § 66 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny orgán ochrany přírody je oprávněn stanovit fyzickým a právnickým osobám podmínky pro výkon činnosti, která by mohla způsobit nedovolenou změnu obecně nebo zvláště chráněných částí přírody, popřípadě takovou činnost zakázat.
- [71] Soud nejprve úvodem konstatuje, že rozhodnutí podle ustanovení § 66 zákona o ochraně přírody a krajiny je z povahy věci výrazně preventivním opatřením, které umožňuje orgánu ochrany přírody předcházet vzniku poškození životního prostředí či minimalizovat škodlivé vlivy na přírodu a její části, a to jak při obecné, tak i při zvláštní ochraně (MIKO, Ladislav a kol. Zákon o ochraně přírody a krajiny: komentář. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2007, s. 269).
- [72] Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2008, č.j. 9 As 8/2008-80 (dostupný na: www.nssoud.cz), vyplývá, že životní prostředí je jednou z nejvyšších hodnot, kterou je třeba účinně chránit nejen v zájmu jednotlivců, ale i v zájmu celku. Nejdůležitějšími zásadami při ochraně životního prostředí jsou zásada prevence, předběžné opatrnosti a odpovědnosti původce. Zásady prevence a předběžné opatrnosti se proto jako nosné zásady promítají do jednotlivých právních předpisů na úseku ochrany životního prostředí a jejich projevem je mimo jiné i pravomoc orgánu ochrany přírody zakotvená v ustanovení § 66 zákona o ochraně přírody a krajiny zasáhnout v případě zjištěného ohrožení zájmů přírody a činnost ohrožující tyto zájmy omezit stanovením podmínek pro její výkon, případně tuto činnost i zakázat.
- [73] Právě preventivní povaha působení povinnosti uložené v řízení podle ustanovení § 66 tohoto zákona umožňuje naplňovat výše zmíněný účel efektivní ochrany životního prostředí. Orgán ochrany přírody tedy nemusí pouze reagovat na nepříznivé důsledky rušivé činnosti, ale je oprávněn těmito důsledkům aktivně předcházet právě cestou stanovení podmínek pro další činnost povinných subjektů. Neuplatňuje svoji pravomoc pouze následným postihem protiprávního jednání (např. postihem za správní delikt podle ustanovení § 88 odst. 1 citovaného zákona), ale je oprávněn rovněž omezit specifikovaným způsobem činnost do budoucna. Takové omezení může spočívat ve stanovení konkrétních faktických podmínek či omezení pro výkon určité činnosti.
- [74] V nyní projednávané věci uložila ČIŽP osobě zúčastněné na řízení (stavebníkovi) podle ustanovení § 66 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny zákaz činnosti, která by mohla způsobit nedovolenou změnu zvláště chráněných částí přírody, spočívající v provádění stavebních prací, terénních úprav, výkopových prací, skryvkách a navážkách na vymezených částech stavby, na těchto místech: odvodňovací příkop, v současné době prostupující oplocení staveniště v místě X a Y, a zvodněná deprese v místě Z o rozměrech cca 1x2m, a to až do pravomocného povolení výjimky z podmínek ochrany zvláště chráněných druhů živočichů, zejména kuňky ohnivé (obecně), skokana skřehotavého a skokana zeleného, příp. i dalších, povolené pro tento účel. Současně pak stavebníkovi uložila další podmínky. Toto rozhodnutí ČIŽP pak bylo následně žalovaným zrušeno a řízení ve věci zastaveno.

- [75] K námitkám uvedeným v žalobním bodu A (výskyt zvláště chráněných druhů živočichů na území stavby) soud uvádí, že tyto námitky neshledal důvodnými, a to proto, že v dané věci považuje tyto námitky za irelevantní. Je tomu tak proto, že ČIŽP ve výroku I. prvostupňového rozhodnutí zakázala osobě zúčastněné na řízení činnost, která by mohla způsobit nedovolenou změnu zvláště chráněných částí přírody, v těchto místech: odvodňovací příkop, v současné době prostupující oplocení staveniště v místě X a Y, a zvodněná deprese v místě Z o rozměrech cca 1x2m. Tato místa a pozemky se však nenacházejí na území stavby, žalobní námitky mířící do výskytu živočichů na území stavby, tak míří mimo předmět řízení, a nejsou tak v dané věci relevantní. O výskytu živočichů na uvedených místech, nacházejících se na již revitalizované části projektu, kde již neprobíhala v době řízení ČIŽP výstavba, označených v prvostupňovém rozhodnutí pomocí souřadnic GPS, resp. o tom, že tato místa jsou vhodná pro reprodukci zvláště chráněných druhů živočichů, nepochybovala ani ČIŽP, ani žalovaný v napadeném rozhodnutí. Výskyt těchto živočichů tak byl na uvedených pozemcích shledán pravděpodobným, a proto ČIŽP přistoupila z důvodu jejich ochrany ke stanovení zákazu činnosti na těchto pozemcích. V daném případě však soud ve shodě se žalovaným dospěl k závěru, že ČIŽP v řízení neprokázala splnění všech podmínek pro uložení zákazu činnosti, jak bude uvedeno dále u vypořádání žalobního bodu B.
- [76] Soud dále k námitkám uvedeným v žalobním bodu A uvádí, že tyto námitky by byly relevantní v řízení o výjimce ze zákazů u zvláště chráněných druhů živočichů ve smyslu ustanovení § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny. Ostatně tyto námitky také žalobce v takovém řízení uplatnil a správní soudy se jimi zabývaly. Konkrétně Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 28. 2. 2017, č.j. 5A 193/2013-82, ve kterém bylo přezkoumáváno rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 13. 9. 2013, č.j. 2194/500/13, 64731/ENV/13, jímž bylo změněno rozhodnutí Správy Chráněné krajinné oblasti Český kras ze dne 13. 10. 2008, sp.zn. 03055/CK/2008, tak, že výjimku ze základních podmínek ochrany zvláště chráněných druhů živočichů (ustanovení § 50 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny) neudělil, neboť její udělení již nebylo potřeba z důvodu podstatné změny podmínek na území určeném k zástavbě. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce správní žalobou, ve které uplatnil prakticky totožné žalobní námitky jako nyní v žalobním bodu A. Městský soud v Praze tyto žalobní námitky neshledal důvodnými, když je vypořádal na stranách 6 až 13 rozsudku. Městský soud dospěl k závěru, že *„bylo-li zjištěno, že se na daném území zvláště chránění živočichové nevyskytují, nemůže dojít ze strany stavebníka k zásahu do jejich vývoje; živočichové tedy nemohou být prováděnou stavební činností jakkoli rušeni, chytáni, chováni v zajetí, zraňováni či dokonce usmrcováni. Za takového skutkového stavu orgány ochrany přírody, jejichž účelem je mimo jiné ochrana rozmanitosti forem života a péče o volně žijící živočichy, nemohly rozhodnout jinak, než že udělení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů živočichů podle § 50 zákona o ochraně přírody a krajiny již není zapotřebí a postrádá smysl. Jelikož k udělení výjimky dle § 56 v nyní projednávaném případě nedošlo z důvodu podstatné změny místních poměrů, nebyl již žalovaný povinen posuzovat naplnění jednotlivých zákonných podmínek, bez jejichž prokázání výjimku udělit nelze. Žalovaný se proto nemusel zabývat otázkou, zda je na stavební činnosti osoby zúčastněné na řízení dán veřejný zájem a zda tento veřejný zájem výrazně převažuje nad zájmem ochrany přírody. Obdobně se žalovaný nemusel zabývat ani existencí případného jiného přijatelného řešení. Dle názoru soudu žalovaný napadeným rozhodnutím nezasáhl do práva žalobce na příznivé životní prostředí (...) Nebylo prokázáno, že by se na pozemcích určených k výstavbě vyskytovali zvláště chránění živočichové ani že by tyto*

pozemky představovaly biotop vhodný pro uvedené druhy. Povolení výjimky dle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny tak již vzhledem k této skutečnost – podstatné změně místních poměrů – nebylo potřeba.“

- [77] Ke kasační stížnosti žalobce přezkoumal citovaný rozsudek Nejvyšší správní soud. Rozsudkem ze dne 7. 9. 2017, č.j. 7 As 83/2017-50, Nejvyšší správní soud kasační stížnost žalobce zamítl, když námitky ohledně výskytu zvláště chráněných živočichů na pozemcích určených k výstavbě rovněž neshledal důvodnými (blíže srov. body 28 až 37 rozsudku).
- [78] Soud tak shrnuje, že správní soudy se nyní uplatněnými námitkami žalobce již v minulosti zabývaly, a to v obdobném typu řízení, kde tyto námitky měly své opodstatnění a uplatnění. Správní soudy však neshledaly tyto námitky důvodnými, přičemž zdejší soud nad rámec nyní projednávané věci uvádí, že se s vypořádáními těchto námitek plně ztotožňuje a pro stručnost věci odkazuje na odůvodnění výše uvedených rozsudků Městského soudu v Praze a Nejvyššího správního soudu.
- [79] K námitkám uvedeným v žalobním bodu B (škodlivost činnosti) soud uvádí, že ačkoliv ČIŽP v řízení prokázala výskyt zvláště chráněných druhů živočichů na 3 předmětných pozemcích, tak pouze tato skutečnost nepostačí pro to, aby mohla uložit zákaz činnosti podle ustanovení § 66 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny. Podmínkou pro uložení takového zákazu je možnost způsobení nedovolené změny obecně nebo zvláště chráněných částí přírody. Z prvostupňového rozhodnutí však nevyplývá, že by se splněním této podmínky ČIŽP jakkoli detailně zabývala. V řízení tak nebylo zkoumáno, zda ze strany stavebníka hrozí možnost, že způsobí nedovolené změny zvláště chráněných částí přírody. Při posouzení škodlivosti činnosti stavebníka totiž dle názoru soudu ČIŽP zcela pominula tu skutečnost, že pozemky, na nichž stavebníkovi zakázala činnost, již nebudou ze strany stavebníka dotčeny. Stavebník již na nich nebude provádět žádnou stavební činnost, neboť části pozemků upravil již v minulosti (odvodňovací příkop). V daném případě tak soud ve shodě se žalovaným dospěl k závěru, že zákaz činnosti je nedůvodný, a to proto, že stavebníkovým jednáním nedojde k nedovolené činnosti, která by vedla ke změně chráněné části přírody, a to ani v budoucnu.
- [80] Odůvodnění ČIŽP, že nedovolenou změnou podle ustanovení § 66 zákona o ochraně přírody a krajiny je škodlivá činnost v oblasti výskytu zvláště chráněných druhů živočichů bez pravomocné výjimky orgánu ochrany přírody je nedostatečné. Závěr inspekce, která dále uvedla, že v daném řízení jde o prostor s reálným předpokladem výskytu obojživelníků, neuvedených v aktuálně platné výjimce (kuňky obecné a skokana), který nemusí být stavební činností bezprostředně zasažen, ale kde toto riziko hrozí, soud nepovažuje z hlediska splnění předmětné podmínky za dostatečné. I sama ČIŽP totiž připustila, že uvedené pozemky nemusí být stavební činností bezprostředně zasaženy.
- [81] K tvrzení žalobce, že v protokolu o provedení důkazu ohledáním ze dne 1. 8. 2013 je výslovně uvedeno, že oba biotopy se nacházejí uvnitř staveniště, soud uvádí, že v předmětném protokolu ČIŽP nejsou výslovně uvedeny dva biotopy, ale hovoří se zde pouze o jedné lokalitě u autobusové zastávky. Předmětné pozemky, na nichž ČIŽP následně uložila stavebníkovi zákaz činnosti, ČIŽP našla a definovala až v průběhu místního šetření provedeného dne 19. 11. 2013. Až na základě tohoto místního šetření tak byla místa výskytu zvláště chráněných živočichů na okraji stavby v již zrekultivovaných místech určena. Rovněž plocha, která byla posekána stavebníkem, se nachází v severní části

širšího okolí výstavby a nejedná se tak o pozemky uvedené ve výroku I. prvostupňového rozhodnutí.

- [82] Soud tak shrnuje, že stejně jako žalovaný vycházel ze skutečnosti, že stavebník dokončil rekultivaci terénu na pozemcích uvedených ve výroku I. prvostupňového rozhodnutí, a proto nemá důvod na těchto pozemcích provádět jiné úpravy, stavební práce, než které byly již provedené a nařízené orgánem ochrany přírody.
- [83] K námitkám uvedeným v žalobním bodu C (zásah do biotopu zvláště chráněných druhů živočichů mimo území stavby – změna vodních poměrů), soud uvádí, že i tyto námitky shledal v daném řízení za irelevantní, když opětovně odkazuje na uvedené rozsudky Městského soudu v Praze a Nejvyššího správního soudu, které se i těmito námitkami žalobce zabývaly.
- [84] Ve shodě s těmito rozsudky tak soud uvádí, že má za to, že se žalovaný řádně vypořádal s analýzou požadavků na změny v území na M. z hlediska srážko-odtokových poměrů Ing. D. S., Ph.D., když uvedl, že autor analýzy vychází pouze z části dostupných dokumentů, které se srážkovými poměry v dané lokalitě zabývají, což může zkreslovat konečné hodnoty. Jako příklad žalovaný uvedl, že autor analýzy neporovnává součet ploch původně odvodněných mimo povodní přírodní památky, které jsou v současné době rekultivované a odvodněné do území přírodní památky. Dále žalovaný dodal, že stavebník provádí od roku 2008 hydrologický a hydrochemický monitoring podzemní a povrchové vody v oblasti rybníční soustavy M. rybníky. Ze závěrečné zprávy z roku 2011-2012 vyplývá, že předmětný stavební záměr nemá vliv na vodní poměry rybníční soustavy. Dále uvedl, že návrhy autora analýzy na možné změny v projektu stavebního záměru z pohledu vodních poměrů v lokalitě, nejsou předmětem řízení, proto se jimi žalovaný nezabýval. K vyjádření dr. V. žalovaný uvedl, že toto vyjádření pouze konstatuje možné změny odtokových poměrů, které nijak nedokládá.
- [85] Soud doplňuje, že Ing. S. navrhované požadavky na změny v území se nevztahují výlučně na pozemky určené ke stavbě, nýbrž na celý komplex obytného souboru M. háj a jeho okolí. Nelze dále odhlédnout od skutečnosti, že nakládání s vodami bylo řešeno též v rámci procesu EIA, v němž byla vybrána taková varianta, která zajistila v předmětném území maximální stávající hydrologickou bilanci.
- [86] Soud dále považuje za vhodné konstatovat, že ve shodě s názorem Nejvyššího správního soudu uvedeném v bodu 38 výše uvedeného rozsudku, dospěl k závěru, že se žalovaný dostatečně zabýval hydrologickými poměry v dané lokalitě. Tvrzení žalovaného, která žalobce v podané žalobě rozporoval, soud považuje za odůvodněná a přezkoumatelná, a to ve světle té skutečnosti, že otázky vodní bilance nejsou předmětem tohoto řízení o zákazu činnosti podle ustanovení § 66 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny. Žalovaný se i přesto vzhledem k výše uvedenému otázkou vodní bilance zabýval, a to v dostatečné míře s ohledem na předmět řízení. Nadto nelze pominout, že podklady, ze kterých žalovaný při hodnocení této námitky žalobce vycházel (např. Monitoring v oblasti M. r., A. a.s.), prokazují, že dle naměřených hodnot se nesnížila hladina podzemních vod v dotčené lokalitě.
- [87] Soud tedy ze všech výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

[88] Výrok II. o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

[89] Výrok III. je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 s.ř.s., když osobě zúčastněné na řízení soud neuložil žádnou povinnost v řízení, a proto jí náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. ledna 2018

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu